

ΝΟΜΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΜΗΝΙΑΙΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟΜΟΣ 69 – ΤΕΥΧΟΣ 7
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΛΕΤΕΣ

- 1405 Νέα ρύθμιση για την προθεσμία αποποίησης κληρονομίας που επάγεται σε ανήλικο (άρθρο 35 ν. 4786/2021) (Δ. Παπαδοπούλου – Κλαμαρή)
- 1417 Άσκηση αγωγής διατροφής μετά την έκδοση απόφασης ασφαλιστικών μέτρων (Π. Νικολόπουλος)

ΣΧΟΛΙΑΣΜΕΝΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- 1436 **ΤρΕφΠατ 138/2020** Παραμέληση προθεσμίας αποποίησης λόγω νομικής πλάνης - Η καταφυγή σε δικηγόρο αποκλείει τη νομική πλάνη; (Σ. Ιωακειμίδης)
- 1443 **ΑΠ 251/2020** } Η εγγραφή προσημείωσης υποθήκης και η επιβολή συντηρητικής κατάσχεσης
1449 **ΑΠ 1000/2020** } κατ' άρθρ. 724 ΚΠολΔ, όπως αυτό ισχύει μετά τον ν. 4335/2015, με βάση οριστική απόφαση εκδοθείσα προ της 1.1.2016, που δεν έχει κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή (Σ. Γ. Κρασσάς)
- 1469 **ΜΠρΑθ 502/2021** Η υποχρέωση έγκυρης και έγκαιρης ενημέρωσης του εργαζόμενου προς τον εργοδότη για τη δικαιολογημένη απουσία του από την εργασία λόγω ασθένειας και βάρους απόδειξης εν γένει ισχυρισμών (Σ. Τσαχιρίδης)
- 1485 **ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΑΠ** (Σ. Ο. Χούρσογλου)
- 1530 **ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΣτΕ** (Κ. Π. Σμαρτζής)
- 1538 **ΔΕΕ της 10.3.2021 Υπόθεση «ΡΙ» (C-648/20 PPU)** (Δ. Αρβανίτης)
- 1545 **ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΔΕΕ** (Γ. Ν. Τζίφα)

ΘΕΜΑΤΑ

- 1550 Θέατρο, Δίκαιο και Ιστορία: Εθνεγερσία και Διεθνής Δικαιοσύνη (Ι. Ν. Κονδύλη)
- 1561 Έκθεση του 2020 για το κράτος δικαίου Κεφάλαιο για την κατάσταση του κράτους δικαίου στην Ελλάδα (Έγγραφο Εργασίας των Υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής)
- 1578 Υπαγωγή των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων στο ευνοϊκό νομοθετικό πλαίσιο που ιδρύεται με τις εκδοθείσες Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου αναφορικά με το δικαίωμα απαλλαγής της υποχρέωσης καταβολής των μισθωμάτων ή αποζημίωσης χρήσης εκ μέρους των οφειλετών στον καιρό εξάπλωσης της πανδημίας του Κορωνοϊού (Δ. Δαιμονάκος)

ΒΡΑΒΕΙΟ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

τούντες είναι αφερέγγυοι, καθώς δεν προέκυψε η ύπαρξη οφειλών τους προς τρίτους, τις οποίες οι ίδιοι αδυνατούν να καλύψουν. Πέραν δε τούτων, οι αιτούντες είναι ασφαλιστικά και φορολογικά ενήμεροι. Σε κάθε περίπτωση, οι αιτούντες είναι ενεργοί επιχειρηματικά, με κύκλο εργασιών άνω των 900.000 ευρώ, διαθέτοντας περιουσία (ακίνητα, οχήματα, εξοπλισμό και μηχανολογικές εγκαταστάσεις) άνω των 2.000.000 ευρώ (βλ. τον ισολογισμό έτους 2019 της πρώτης καθ' ης), ενώ από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν πιθανολογήθηκε ότι οι αιτούντες έχουν προβεί σε ενέργειες αποξένωσης από την περιουσία τους προκειμένου να καταστήσουν άνευ αντικειμένου τυχόν αναγκαστική εκτέλεση εις βάρος τους, ούτε ότι τα περιουσιακά τους στοιχεία έχουν επιβαρυνθεί με δικαιώματα υπέρ τρίτων. Επομένως, εφόσον συντρέχει νόμιμη περίπτωση, δικαιολογούσα την ανάκληση της συντηρητικής κατάσχεσης, που επιβλήθηκε στα χέρια των προαναφερομένων πιστωτικών ιδρυμάτων ως τρίτων, πρέπει η ένδικη αίτηση να γίνει δεκτή, κατά τα διαλαμβανόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των αιτούντων και της καθ' ης πρέπει να συμψηφιστούν, δεδομένου ότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου, που εφαρμόστηκαν, ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

Για τους λόγους αυτούς

Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση.

Αναστέλλει την ενέργεια της διαταγής πληρωμής με αριθμό .../23.7.2021 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών ως τίτλου για την αυτοδύναμη επιβολή συντηρητικής κατάσχεσης.

Ανακαλεί την ήδη επιβληθείσα συντηρητική κατάσχεση, που επέβαλε η καθ' ης δυνάμει της διαταγής πληρωμής με αριθμό .../23.7.2021 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών εις χείρας μιας εκάστης εκ των κατωτέρω εταιρειών, ήτοι: 1) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «* ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός * αριθ. *) και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «* ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός * αριθ. *) και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ * ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός * αριθ.

*) και εκπροσωπείται νόμιμα, 4) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ * Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός * αριθ. *) και εκπροσωπείται νόμιμα, 5) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ * BANK Α.Ε.», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (επί των οδών * αριθ. * και *) και εκπροσωπείται νόμιμα, 6) της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «* ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ -ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟΥ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (επί της οδού * αριθ. *) και εκπροσωπείται νόμιμα, 7) της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «* ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (επί της οδού * αριθ. *) και εκπροσωπείται νόμιμα και 8) της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «* ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «*», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (επί της οδού * αριθ. *) και εκπροσωπείται νόμιμα.

Συμψηφίζει τα μεταξύ των αιτούντων και της καθ' ης δικαστικών εξόδων.

III. ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών Αριθ. 502/2021

Δικαστής: **Ε. Σφήκα, Πρωτοδίκης**
Δικηγόροι: **Α. Μερκεούλιας, Ε. Μπατσούλη**

Δεδουλευμένες αποδοχές και λοιπές οφειλές από την παροχή εργασίας. Νόμιμη απουσία εργαζόμενου από την εργασία λόγω ασθένειας. Προϋποθέσεις. Η αδικαιολόγητη μη προσέλευση για εργασία, υπό ειδικές περιστάσεις, θεωρείται ως οικειοθελής αποχώρηση. Ισχυρισμός περί πλαστότητας και βάρους απόδειξης. Η μη υποβολή έγκλησης συνιστά ενδεικτικό στοιχείο της αβασιμότητας του ισχυρισμού περί πλαστότητας. Απόρριψη αιτήματος χρηματικής ικανοποίησης ηθικής βλάβης, λόγω μη απόδειξης αδικοπραξίας. Δεκτή εν μέρει η αγωγή. Προσωρινά εκτελεστή η απόφαση. Καταδίκη του εναγόμενου στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας, κατά το λόγο της ήττας του (Άρθρα 57, 59, 174, 180, 281, 341, 345-346, 648, 655-656, 904, 914 και 932 ΑΚ, 5 § 3 ν. 3198/1955, 5, 2 §§ 1, 3 ν. 539/1945, 3 § 16 ν. 4504/1966, 3 νδ. 3755/1957,

ΚΥΑ 18310/1946, 1 § 1 ν. 1082/1980, α.ν. 1777/1951, ΥΑ 19040/1981, 68-70, 907, 908 § 1 περ. ε', 910 § 4, 176, 178 § 1 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 648 και 669 του ΑΚ, 1 και 2 του ν. 2112/1920 και 5 § 3 του ν. 3198/1955 η καταγγελία της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου είναι μονομερής ανατιπώδης δικαιοπραξία και, συνεπώς, δεν είναι απαραίτητο να δικαιολογείται από τον καταγγέλλοντα, αποτελεί δε δικαίωμα του μισθωτού και του εργοδότη. Για να είναι, όμως, έγκυρη και συνακόλουθα να επιφέρει τη λύση της σύμβασης, από την πλευρά του εργοδότη, πρέπει να είναι έγγραφη και να συνοδεύεται από την ανάλογη αποζημίωση απόλυσης. Το δικαίωμα, πάντως, του εργοδότη να καταγγείλει, ανατιπώδης και όποτε θέλει, την εργασιακή σύμβαση υπόκειται στον περιορισμό του άρθρου 281 ΑΚ. Δηλαδή, η καταγγελία είναι άκυρη και θεωρείται σαν να μην έγινε (άρθρα 174, 180 ΑΚ), όταν η άσκηση του δικαιώματος αυτού του εργοδότη υπερβαίνει προφανώς τα όρια, που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός αυτού του δικαιώματος. Αν, παρά την καταχρηστική άσκηση του δικαιώματός του να καταγγείλει την εργασιακή σύμβαση, ο εργοδότης αρνείται να δεχθεί την παροχή εργασίας, καθίσταται υπερήμερος έναντι του εργαζομένου και - όσο διαρκεί η υπερημερία του, ήτοι η μη αποδοχή της εργασίας - υποχρεούται να καταβάλει στον εργαζόμενο τις αποδοχές του, σαν να τον απασχολούσε κανονικά (ΑΠ 13/2014 και ΑΠ 1249/2014 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 597/2002 ΔΕΕ 2003. 201, ΑΠ 1107/2000 ΕΛΛΔνη 2000. 1616). Υπάρχει δε τέτοιας μορφής υπέρβαση, όταν η καταγγελία έγινε για εκδίκηση σε βάρος του μισθωτού λόγω της συμπεριφοράς του, η οποία δεν συνδέεται με την ομαλή και αποδοτική άσκηση της εργασίας του, αλλά απαρέσκει στον εργοδότη διότι εμφανίζεται αντίθετη με τα συμφέροντά του, καθώς και όταν υπαγορεύεται από ταπεινά ελατήρια, τα οποία δεν εξυπηρετούν τον σκοπό του δικαιώματός του, αλλά ικανοποιούν τις εγωιστικές του διαθέσεις απέναντι στους εργαζομένους, όπως συμβαίνει, όταν η απόλυση οφείλεται σε κακότητα, εμπάθεια, μίσος ή έχθρα, λόγω προηγούμενης συμπεριφοράς του εργαζομένου μη αρεστής στον εργοδότη, διότι αυτός (εργαζόμενος) διεκδίκησε νόμιμα δικαιώματά του (ΑΠ

677/2014, ΑΠ 2093/2014 και ΑΠ 987/2013 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1117/2005 ΔΕΕ 2006. 424). Αντίθετα, το δικαίωμα του εργοδότη να προβεί στην καταγγελία της εργασιακής σύμβασης του μισθωτού δεν ασκείται καταχρηστικά, όταν αυτή οφείλεται σε αντικειμενικούς λόγους ικανούς να δικαιολογήσουν, με γνώμονα το καλώς εννοούμενο συμφέρον της επιχείρησης, τη λήξη αυτής. Δεν είναι, επομένως, καταχρηστική η καταγγελία, που οφείλεται, μεταξύ άλλων, στην πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων του μισθωτού, σε ανεπαρκή απόδοση αυτού, σε διακοπή της αρμονικής συνεργασίας μεταξύ εργαζομένου και εργοδότη, σε πραγματική και ηθελημένη ανάρμοστη συμπεριφορά του εργαζομένου προς τον εργοδότη ή προς συναδέλφους του, εξαιτίας της οποίας διαταράσσεται η εύρυθμη λειτουργία ή η πειθαρχική έννομη τάξη της εργοδοτικής επιχείρησης (ΑΠ 1683/2012 και ΑΠ 904/2012 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, βλ. Δημ. Ζερδελής, Εργατικό Δίκαιο, Ατομικές Εργασιακές Σχέσεις, έκδ. Γ', έτος 2015, σ. 977 και Κων. Λαναράς, Νομοθεσία Εργατική και Ασφαλιστική, έκδ. 2011, σ. 174-176). Δεν συντρέχει, όμως, περίπτωση καταχρηστικής καταγγελίας, όταν οι τυχόν επικαλούμενοι από τον εργοδότη λόγοι, που φέρονται ότι αποτέλεσαν την αιτία της καταγγελίας, είναι αναληθείς, ή πολύ περισσότερο, όταν δεν υπάρχει κάποια αιτία, αφού, ενόψει του ανατιπώδους χαρακτήρα της καταγγελίας, για να θεωρηθεί αυτή άκυρη ως καταχρηστική, δεν αρκεί ότι οι λόγοι, που επικαλέστηκε ο εργοδότης, ήταν αναληθείς ή ότι δεν υπήρχε κάποια εμφανής αιτία, αλλά απαιτείται η καταγγελία να έγινε για συγκεκριμένους λόγους -που οφείλει να επικαλεστεί με πληρότητα και να αποδείξει ο εργαζόμενος- εξαιτίας των οποίων η άσκηση του σχετικού δικαιώματος του εργοδότη υπερβαίνει τα όρια, που επιβάλλει το άρθρο 281 ΑΚ [βλ. ΑΠ 723/2011 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 958/2007 ΕΕργΔ 67(2008). 357=ΔΕΝ 64(2008). 221, ΑΠ 516/2007 ΕΕργΔ 67(2008). 219, ΑΠ 362/2007 ΕΕργΔ 66(2007). 4487, ΑΠ 1689/2006 ΕΕργΔ 66(2007). 4031, ΑΠ 1437/2006 ΔΕΕ 2007. 1108, ΑΠ 1420/2006 ΕΕργΔ 66(2007). 556, ΑΠ 704/2006 ΔΕΕ 2007. 1102, ΑΠ 448/2006 ΕΕργΔ 66(2007). 613, ΕΛΛΔνη 49(2008). 466, ΑΠ 1901/2005 ΕΕργΔ 65(2006). 674=ΕΛΛΔνη 47(2006). 4036, ΑΠ 655/ 2005 ΕΕργΔ 66(2007). 77=ΕΛΛΔνη 47(2006). 40371. Στην περίπτωση, που ο εργοδότης κατήγγειλε καταχρηστικά

κώς τη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας του μισθωτού του περιέρχεται σε υπερημερία (δανειστή) και υποχρεούται, κατά τις διατάξεις των άρθρων 349, 350 και 656 ΑΚ, στην καταβολή μισθού [ΕφΑθ 9002/2002 ΕλλΔνη 45(2004). 229], ο δε μισθωτός δεν υποχρεούται σε προσήκουσα προσφορά των υπηρεσιών του, αφού στην καταγγελία του εργοδότη εμπεριέχεται και η δήλωση βουλήσεώς του να μην αποδεχτεί στο μέλλον τις υπηρεσίες του απολυθέντος. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 648, 656, 669 §2 ΑΚ, 1, 2, 5 του ν. 3198/1955 και 1, 3 του ν. 2112/1920, προκύπτει ότι ο εργοδότης, που κατήγγειλε ακύρωσ τη σύμβαση εργασίας μισθωτού και έτσι περιήλθε σε υπερημερία, μπορεί να άρει την υπερημερία του με επαναπρόσληψη του μισθωτού ή με δήλωση ότι δέχεται τις υπηρεσίες του υπό τους ίδιους όρους εργασίας (βλ. ΑΠ 1721/2008, ΑΠ 150/2006, ΕφΛαμ 233/2009 δημ. ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 69 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ προκύπτει ότι δικαστική προστασία μπορεί να ζητηθεί και για δικαίωμα κεκτημένο μεν, αλλά μη απαιτητό, δηλαδή να αξιωθεί με αγωγή και να επιδικαστεί παροχή, που δεν εξαρτάται από αντιπαροχή και καθίσταται ληξιπρόθεσμη στο μέλλον και, συνεπώς, μπορούν να ζητηθούν αποδοχές υπερημερίας για το μετά την άσκηση της αγωγής χρονικό διάστημα έως την άρση της υπερημερίας, αφού αυτές δεν εξαρτώνται από την αντιπαροχή της εργασίας, την οποία ο εργοδότης έχει ήδη αποκρούσει με την ανωτέρω καταγγελία ή και με τη ρητή αποδοχή τους (βλ. ΑΠ 538/2017, 868/2018 ΝΟΜΟΣ) [ΕφΑθ 146/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. (...)

Η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 9 εδ. α', γ', δ', 14 § 2, 16 περ. 2, 22, 25 § 2, 621 §1 ΚΠολΔ) -απορριπτόμενου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του εναγομένου-, για να εκδικαστεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών -εργατικών (άρθρ. 614 § 3 περ. α ΚΠολΔ). Για το παραδεκτό της συζήτησής της -λαμβάνομένου υπόψη του χρόνου κατάθεσής της (28.4.2021)- προσκομίζεται υπογεγραμμένο από την ενάγουσα το με ημερομηνία 15.3.2021 έντυπο ενημέρωσης για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση [(§ 2 του άρθρου 3 του ν. 4640/2019 (ΦΕΚ τ. Α' 190/30.11.2019, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 65 του ν. 4647/2019 (ΦΕΚ τ.

Α' 204/16.12.2019)]. Έχει δε ασκηθεί εντός της τρίμηνης αποσβεστικής προθεσμίας, που ορίζει το άρθρο 6 § 1 του ν. 3198/1955, και συγκεκριμένα στις 6.5.2021 (βλ. την υπ' αριθ. .../5.2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών ... με χρόνο έναρξης της προθεσμίας την 23.10.2020, επομένη της επικαλούμενης καταγγελίας, μη υπολογιζόμενου του χρονικού διαστήματος από 7.11.2020 έως 6.4.2021, κατά το οποίο ανεστάλησαν εκ του νόμου οι δικαστικές προθεσμίες στο πλαίσιο ληφθέντων μέτρων προστασίας από τον Covid-19 (άρθρο 83 ν. 4790/2021). Η αγωγή είναι ορισμένη, απορριπτόμενου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του εναγομένου και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 174, 180, 281, 341, 345, 346, 648, 655, 656, 904, 914 και 932 ΑΚ, 5 § 3 ν. 3198/1955, 2 § 1 και 3 του ν. 539/1945, 3 § 16 του ν. 4504/1966 (αποδοχές και επίδομα αδείας), 5 του ν. 539/1945 και 3 ν.δ. 3755/1957 (αποζημίωση μη ληφθείσας αδειας), ΚΥΑ 18310/1946 (εργασία τη νύχτα), 1 §1 του ν. 1082/1980 και α.ν. 1777/1951 σε συνδυασμό με ΥΑ 19040/1981 (επιδόματα εορτών), 68, 69 § 1 εδ. α, 70, 176, 907, 908 § 1 περ. ε', 910 άρθρ. 4 και 946 § 1 ΚΠολΔ. Σημειώνεται ότι μη νόμιμη και απορριπτέα τυγχάνει η αγωγή κατά το μέρος της, που ερείδεται στην αναιτιολόγητη και χωρίς βάσιμο λόγο απόλυση, αφού σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στη νομική σκέψη, που προηγήθηκε, λόγω του αναιτιώδους χαρακτήρα της καταγγελίας, για να θεωρηθεί αυτή άκυρη ως καταχρηστική, δεν αρκεί ότι οι λόγοι, που επικαλέστηκε ο εργοδότης ήταν αναληθείς ή ότι δεν υπήρχε κάποια εμφανής αιτία, αλλά απαιτείται η καταγγελία να έγινε για συγκεκριμένους λόγους, που οφείλει να επικαλεστεί και αποδείξει ο εργαζόμενος ως επιτεθέμενος διάδικος. Για τον ίδιο λόγο, άλλωστε, μη νόμιμη και απορριπτέα τυγχάνει η αγωγή και κατά το μέρος της, που η καταχρηστικότητα της απόλυσης ερείδεται στην μη επιλογή ηπιότερου μέσου, πλώ δε μάλλον, αφού η ενάγουσα αρνείται οποιαδήποτε πλημμέλεια κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της. Πρέπει, επομένως, η αγωγή να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, χωρίς να απαιτείται καταβολή δικαστικού ενσήμου, δεδομένου ότι το καταφθιστικό της αίτημα δεν υπερβαίνει την καθ' ύλην αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου (άρθρ. 71 ΕισΝΚΠολΔ σε συνδ. με άρθρ. 14 ΚΠολΔ).

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης της μάρτυρα, που εξετάστηκε με την επιμέλεια του εναγομένου και περιέχεται στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου (η ενάγουσα δεν επιμελήθηκε την εξέταση μάρτυρα), των εγγράφων, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 ΚΠολΔ), καθώς και από τις ομολογίες των διαδίκων (άρθρο 261, 352 §1 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα προσελήφθη από τον εναγόμενο την .../6.2020 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου μερικής απασχόλησης για να εργαστεί, με την ειδικότητα της σερβιτόρας, στο κατάστημα παροχής ποτών (μπαρ), που διατηρεί αυτός στο ... Αττικής, διαθέτοντας την απαραίτητη εκ του νόμου άδεια εργασίας για τους εργαζόμενους σε επισιτιστικά καταστήματα, καθώς και το αναγκαίο ατομικό βιβλιάριο υγείας για εργαζόμενους σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος. Συμφωνήθηκε να εργάζεται επί εξαήμερο εβδομαδιαίως, από Δευτέρα έως Σάββατο, και εξάωρο ημερησίως, με ωράριο από 18:00 έως 00:00, έναντι μικτών μηνιαίων αποδοχών ποσού 832,37 ευρώ (ωρομίσθιο 5,55 ευρώ). Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι η αντίδικος του συμφωνήθηκε να εργάζεται επί δίωρο ημερησίως, από ώρα 00:00 μέχρι 02:00, έναντι μηνιαίων αποδοχών ύψους 336,70 ευρώ, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος. Τούτο διότι η μάρτυρας, που εξετάστηκε στο ακροατήριο με την επιμέλειά του και σύντροφος του ... υπέπεσε σε πλείστες αντιφάσεις ως προς το ωράριο εργασίας της ενάγουσας, βεβαιώνοντας ταυτόχρονα ότι το ωράριο, που δηλώθηκε κατά την αναγγελία της πρόσληψης στην Επιθεώρηση Εργασίας -ήτοι, απασχόληση από Δευτέρα έως Κυριακή με ωράριο από 00:00 μέχρι 02:00- δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Κυρίως, όμως, η ίδια μάρτυρας, σε προγενέστερο της συζήτησης της παρούσας αγωγής χρόνο, και συγκεκριμένα στις ...-3.2021, οπότε συζητήθηκε η προσφυγή της ενάγουσας στην Επιθεώρηση Εργασίας σε σχέση με την ένδικη διαφορά, εκπροσωπώντας νομίμως τον εναγόμενο ως εργοδότη - καθ' ου η προσφυγή, με κανέναν τρόπο δεν αμφισβήτησε ούτε το δηλωθέν από την ενάγουσα ωράριο (18:00-00:00), ούτε τον δηλωθέντα από εκείνη μισθό. Από την πρόσληψή της

μέχρι και την 31.7.2020 η ενάγουσα προσέφερε τις υπηρεσίες της προσηκόντως στον εναγόμενο. Ωστόσο, ο τελευταίος δεν της κατέβαλε τις πλήρεις συμφωνημένες αποδοχές της, αλλά για μεν το μήνα Ιούνιο, ήτοι για δύο ημέρες εργασίας (29.6.2020 και 30.6.2020) της κατέβαλε το ποσό των 22,20 ευρώ (11,10 ευρώ ημερομίσθιο x 2 ημέρες απασχόλησης), αντί των 66,60 ευρώ (33,30 ευρώ ημερομίσθιο x 2 ημέρες), που δικαιούνταν βάσει του συμφωνηθέντος μισθού (832,37 ευρώ), για δε το μήνα Ιούλιο (από 1.7.2020 έως 31.7.2020) της κατέβαλε μόνο το ποσό των 336,70 ευρώ, γι' αυτό και ζήτησε από τον εργοδότη της να της καταβάλει το υπόλοιπο των οφειλόμενων ποσών. Ακολούθως, καθ' όλο το μήνα Αύγουστο του έτους 2020 η σύμβαση εργασίας της ενάγουσας τέθηκε σε αναστολή από τον εναγόμενο, στο πλαίσιο των οικονομικών μέτρων, που ελήφθησαν από την ελληνική κυβέρνηση για τη στήριξη εργαζομένων και επιχειρήσεων - εργοδοτών λόγω της πανδημίας του νέου COVID-19, που έπληττε τη χώρα κατά το χρόνο εκείνο. Από την 1.9.2020 κι έπειτα, ήτοι μετά τη λήξη της αναστολής, η ενάγουσα δεν προσήλθε στην εργασία της. Κατόπιν εντολής του εναγομένου, επικοινωνήσε μαζί της τηλεφωνικά η σύντροφός του (εναγομένου), για να ζητήσει να επανέλθει στην εργασία της, πλην όμως, η ενάγουσα προφασίσθηκε ασθένεια. Επειδή, δε, δεν προσκόμισε στον εναγόμενο εργοδότη της, εντός ευλόγου χρόνου, κάποιο ιατρικό έγγραφο, εκείνος την κάλεσε -και πάλι τηλεφωνικά δια της συντρόφου του, και μάλιστα μετά από συνεχείς άκαρπες προσπάθειες ειδοποίησής της- να επιστρέψει στην εργασία της, πλην όμως, η ενάγουσα δεν εμφανίστηκε. Έτσι, μετά από αδικαιολόγητη απουσία της, που υπερέβη τον ένα μήνα, ο εναγόμενος θεώρησε αυτή ως οικειοθελώς αποχωρήσασα στις 22.10.2020 προέβη στην αναγγελία της οικειοθελούς αποχώρησής της στον ΟΑΕΔ στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας. Με βάση τα παραπάνω αποδεικνύεται ότι η ενάγουσα απουσιάζοντας από την εργασία της για μεγάλο χρονικό διάστημα (πέραν του ενός μήνα) αδικαιολόγητα, δοθέντος ότι δεν προσκόμισε στον εργοδότη της κάποιο ιατρικό ή άλλο έγγραφο, που να βεβαιώνει την επικαλούμενη ασθένειά της -ούτε, άλλωστε, προσκομίζει τέτοιο στο πλαίσιο της παρούσας δίκης προς απόδειξη του αγωγικού ισχυρισμού της, λαμβάνοντας επιπλέον υπόψη το μικρό χρονικό διάστημα πραγματικής απασχόλησής

της στην επιχείρηση του εναγομένου (1 μήνα και 2 ημέρες), την αδιαφορία, που επέδειξε ως προς την ενημέρωση του εργοδότη της αναφορικά με την απουσία της και την δικαιολόγησή της, τόσο αρχικά όσο και προϊόντος του χρόνου, αλλά και τη ρητή άρνησή της να επιστρέψει στην εργασία της, κατήγγειλε σιωπηρώς τη σύμβαση εργασίας της, δηλαδή αποχώρησε οικειοθελώς από αυτή. Συνεπώς, ο εναγόμενος νομίμως ανήγγειλε στις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες την οικειοθελή αποχώρησή της και δεν κατέστη υπερήμερος εργοδότης, απορριπτόμενων των οικείων αγωγικών ισχυρισμών και των συνεχόμενων με αυτούς αγωγικών αιτημάτων περί καταβολής μισθών υπερημερίας και υποχρέωσης του εναγομένου να αποδέχεται τις υπηρεσίες της ως ουσιαστικά αβάσιμοι. Ομοίως, απορριπτό ως ουσιαστικά αβάσιμο κρίνεται το αίτημα καταβολής χρηματικής ικανοποίησης, αφού δεν αποδείχθηκε ότι έλαβε χώρα απόλυση της ενάγουσας και μάλιστα από λόγους εκδίκησης. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι στις 26.11.2020 η ενάγουσα κατέθεσε προσφυγή στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας για τη διεκδίκηση των οφειλόμενων αποδοχών της, η συζήτηση της οποίας ορίστηκε για τις ...-1.2021, κατά την οποία αναβλήθηκε, λόγω μη εμφάνισης της εργοδοτικής πλευράς, για την ...2.2021, οπότε και εμφανίστηκαν η ενάγουσα, με την ιδιότητα της προσφεύγουσας και η ... ως εκπρόσωπος του εναγομένου - καθ' ου η προσφυγή, πλην όμως, η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε και πάλι, κατόπιν κοινού αιτήματος των μερών, προκειμένου να γίνει προσπάθεια επίλυσης της διαφοράς. Ως νέα ημερομηνία συζήτησης της εργατικής διαφοράς ορίστηκε η ...3.2021. Μέσα σε τέτοιο κλίμα συμβιβασμού συμφωνήθηκε από τα μέρη η επαναπρόσληψη της ενάγουσας. Έτσι στις 18.2.2021 η ενάγουσα, συνοδευόμενη από τη σύντροφο του εναγομένου ... μετέβη στο λογιστικό γραφείο της λογίστριας ... με την οποία συνεργάζεται ο εναγόμενος και υπέγραψε το σχετικό έντυπο πρόσληψής της, το οποίο ο εναγόμενος υπέβαλε αυθημερόν στις αρμόδιες αρχές, καθώς και υπεύθυνη δήλωση παραίτησης από κάθε απαίτησή της σε βάρος του εναγομένου εργοδότη της. Τα παραπάνω αποδεικνύονται από όσα ανέφερε σχετικά η σύντροφος του εναγομένου, ... τόσο κατά την συζήτηση της ένδικης εργατικής διαφοράς ενώπιον της Επιθεωρήτριας Εργασίας στις 4.3.2021 εκπροσωπώντας τον εναγόμενο

εργοδότη - καθ' ου η προσφυγή (βλ. το προσκομιζόμενο από την ενάγουσα με αριθ. ...11.2020 Δελτίο Εργατικής Διαφοράς) όσο και εξεταζόμενη ως μάρτυρας στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, όπου περιέγραφε με λεπτομέρεια και σαφήνεια τα γεγονότα. Αυτά δε, ουδόλως ανατρέπονται από την πλευρά της ενάγουσας, η οποία φέρει το βάρος απόδειξης του ισχυρισμού της περί πλαστογραφίας των ως άνω εγγράφων (εντόπου πρόσληψης και υπεύθυνης δήλωσης). Άλλωστε, δεν αποδείχθηκε η επικαλούμενη υποβολή έγκλησης εκ μέρους της σε βάρος του εναγομένου για το αδίκημα της πλαστογραφίας, γεγονός, που καταδεικνύει την αβασιμότητα του σχετικού αγωγικού ισχυρισμού της. Ελλείπει δε εγκλήσεως και σχετικής ποινικής δίωξης κατά του υπαίτιου δεν μπορεί να διαταχθεί η κατ' άρθρο 250 ΚΠολΔ αναβολή της παρούσας δίκης, απορριπτόμενου του οικείου αιτήματος του εναγομένου ως ουσιαστικά αβάσιμο. Αξίζει να σημειωθεί ότι κατά τη συζήτηση της επίδικης εργατικής διαφοράς στην Επιθεώρηση Εργασίας την ...-3.2021, όπως αποδεικνύεται από το σχετικό προσκομιζόμενο από την ενάγουσα Δελτίο Εργατικής Διαφοράς, παρότι η εκπροσωπούσα τότε τον εναγόμενο, ..., αναφέρθηκε στο γεγονός της επαναπρόσληψης της ενάγουσας την 18.2.2021, η ενάγουσα ουδόλως αρνήθηκε ότι είχε λάβει χώρα αυτή ούτε διαμαρτυρήθηκε για τυχόν πλαστογράφηση της υπογραφής της. Ως εκ τούτου, μη αποδεικνυόμενης της αδικπραξίας εκ μέρους του εναγομένου, το αίτημα χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο. Από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα, αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος δεν έχει καταβάλει μέχρι σήμερα στην ενάγουσα τις πλήρεις συμφωνημένες αποδοχές της. Ειδικότερα, ως προελέχθη, για τις δύο ημέρες, που εργάστηκε τον μήνα Ιούνιο (29.6.2020 και 30.6.2020) της κατέβαλε το ποσό των 22,20 ευρώ (11,10 ευρώ ημερομίσθιο x 2 ημέρες απασχόλησης) (βλ. σ. 3 στιχ. 15-18 της αγωγής), ενώ έπρεπε να της καταβάλει το ποσό των 66,60 ευρώ (33,30 ευρώ ημερομίσθιο x 2 ημέρες), που δικαιούνταν βάσει του συμφωνηθέντος μισθού (832,37 ευρώ) και επομένως της οφείλει το ποσό των 44,40 ευρώ (66,60 ευρώ - 22,20 ευρώ). Για το μήνα Ιούλιο του έτους 2020 της κατέβαλε μόνο το ποσό των 336,70 ευρώ, ενώ όφειλε να της καταβάλει το ποσό των 832,37 ευρώ και επομένως της ο-

φείλει το υπόλοιπο ποσό των 495,67 ευρώ. Το αίτημα καταβολής του υπολοίπου των αποδοχών για τους μήνες Σεπτέμβριο και Οκτώβριο πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο, καθόσον η ενάγουσα δεν εργάστηκε κατά τους μήνες αυτούς. Ακόμη, επειδή η ενάγουσα, κατά το χρονικό διάστημα από 29.6.2020 έως 31.7.2020, εργαζόταν κατά τη διάρκεια της νύχτας 2 ώρες ημερησίως (από ώρα 22:00 έως ώρα 00:00) και 12 ώρες εβδομαδιαίως (2 ώρες ημερησίως x 6 ημέρες εβδομαδιαίας απασχόλησης) δικαιούται προσαύξησης ποσοστού 25%, υπολογιζόμενης επί του ωρομισθίου, που προκύπτει με βάση το γενικό κατώτατο όριο ημερομισθίου εργατοτεχνίτη (29,04 κατώτατο ημερομισθίο x 6 = 174,24 ευρώ : 36 ώρες εβδομαδιαίας απασχόλησης = 4,84 ευρώ νόμιμο ωρομισθίο x 25%), ήτοι το συνολικό ποσό των 72,60 ευρώ (12 ώρες x 5 εβδομάδες = 60 ώρες x 1,21 ευρώ προσαύξηση), εκ του οποίου ποσό 4,84 ευρώ για το μήνα Ιούνιο (2 ημέρες εργασίας κατά το μήνα Ιούνιο x 2 ώρες ημερησίως = 4 ώρες x 1,21 ευρώ = 4,84 ευρώ) και 67,76 ευρώ για το μήνα Ιούλιο (4 εβδομάδες και 4 ημέρες x 2 ώρες ημερησίως = 56 ώρες x 1,21 + 67,76 ευρώ). Επιπλέον, δικαιούνταν να λάβει το ποσό των 69,26 ευρώ ως αποζημίωση μη ληφθείσας αδειας έτους 2020 (2/25 του ημερομισθίου για το μήνα Ιούνιο + 2 ημερομισθία για το μήνα Ιούλιο), χωρίς να δικαιούται προσαύξησης ποσοστού 100%, αφού δεν αποδείχθηκε ότι ζήτησε να λάβει άδεια από τον εργοδότη της κι εκείνος αρνήθηκε από υπαιτιότητά του. Όπως όμως ομολογεί η ενάγουσα, ο εναγόμενος της κατέβαλε την 8.3.2021, στον τραπεζικό της λογαριασμό, το ποσό των 37,52 ευρώ κι επομένως της οφείλει το ποσό των 29,08 ευρώ. Περαιτέρω, δικαιούται να λάβει την αποζημίωση του επιδόματος αδειας έτους 2020, που ισούται με τις αποδοχές αδειας και άρα το ποσό των 69,26 ευρώ, πλην όμως, καθ' ομολογίαν της, έχει λάβει το ποσό των 37,52 ευρώ και άρα της οφείλεται το ποσό των 29,08 ευρώ. Τέλος, έπρεπε να λάβει την αναλογία επιδόματος Χριστουγέννων έτους 2020, ύψους 57,60 ευρώ (1 ημερομισθίο για κάθε 19 ημέρες απασχόλησης), έναντι του οποίου ο εναγόμενος της έχει καταβάλει, ήδη από 8.3.2021 με τραπεζική κατάθεση, το ποσό των 20,91 ευρώ, γι' αυτό και της οφείλει το υπόλοιπο ποσό των 36,69 ευρώ. Συνεπώς, η ενάγουσα δικαιούται να λάβει από τον εναγόμενο για τις ως άνω αιτίες το συνολικό ποσό των 707,52 ευρώ

(44,40 ευρώ ως υπόλοιπο δεδουλευμένων αποδοχών μηνός Ιουνίου + 495,67 ευρώ ως υπόλοιπο δεδουλευμένων αποδοχών μηνός Ιουλίου + 72,60 ευρώ για την προσαύξηση της εργασίας κατά την νύχτα + 29,08 ευρώ ως υπόλοιπο αποζημίωσης μη ληφθείσας αδειας + 29,08 ευρώ ως υπόλοιπο επιδόματος αδειας + 36,69 ευρώ ως υπόλοιπο επιδόματος εορτών Χριστουγέννων). Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στην ενάγουσα το συνολικό χρηματικό ποσό των 707,52 ευρώ, νομιμοτόκως ως εξής: i) για το ποσό των 44,40 ευρώ από 1.7.2020, ii) για το ποσό των 495,67 ευρώ από 1.8.2020, iii) α) για το ποσό των 4,84 ευρώ από 1.7.2020 και β) για το ποσό των 67,76 ευρώ από 1.8.2020, iv) για το ποσό των 29,08 ευρώ από 1.1.2021, v) για το ποσό των 29,08 ευρώ από 1.1.2021, vi) για το ποσό των 36,69 ευρώ από 1.1.2021. Το αίτημα κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να γίνει δεκτό ως ουσιαστικά βάσιμο, επειδή πρόκειται για εργατικές απαιτήσεις και κρίνεται ότι η εκτέλεση δεν θα βλάψει ανεπανόρθωτα τον εναγόμενο, που ηττήθηκε (910 αριθ. 4 ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει ο εναγόμενος να καταδικαστεί, κατά το λόγο της ήττας του, στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας (άρθρ 178 § 1 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η υποχρέωση έγκυρης και έγκαιρης ενημέρωσης του εργαζόμενου προς τον εργοδότη για τη δικαιολογημένη απουσία του από την εργασία λόγω ασθένειας και βάρους απόδειξης εν γένει ισχυρισμών

Σε μία εποχή, που οι εργασιακές σχέσεις δοκιμάζονται έντονα, εκδόθηκε η δημοσιευθείσα απόφαση, η οποία: α) υποχρέωσε τον εναγόμενο, πρώην εργοδότη να καταβάλει το ποσό 707,52 ευρώ στην ενάγουσα, πρώην εργαζόμενη για δεδουλευμένες αποδοχές και λοιπές οφειλές από την παροχή εργασίας (νυχτερινή εργασία, υπόλοιπο αποζημίωσης μη ληφθείσας αδειας, υπόλοιπο επιδόματος αδειας και υπόλοιπο δώρου Χριστουγέννων), β) δέχτηκε τον ισχυρισμό του εναγόμενου ότι αδικαιολόγητα η ενάγουσα δεν προσήλθε στην εργασία της για χρονικό διάστημα, που ξεπερνούσε τον έναν μήνα, με αποτέλεσμα να θεωρηθεί ότι αποχώρησε οικειοθελώς και γ) απέρριψε emphaticά τον ι-

σχυρισμό της ενάγουσας περί πλαστογράφησης της υπογραφής της. Το νομολογιακό ενδιαφέρον της δημοσιευθείσας απόφασης επικεντρώνεται στο γεγονός ότι, πρώτον η αδικαιολόγητη απουσία του εργαζόμενου από την εργασία του υπό ειδικές συνθήκες μπορεί να εκληφθεί ως οικειοθελής αποχώρηση και δεύτερον ο διάδικος, που επικαλείται πλαστογραφία, έχει και το βάρος απόδειξης του εν λόγω ισχυρισμού.

I. Ειδικότερα, ως προς το πρώτο ζήτημα, ο εργαζόμενος έχει την υποχρέωση να ενημερώνει αμελλητί τον εργοδότη για την αδυναμία εργασίας, που οφείλεται σε ασθένεια και σε δεύτερο χρόνο να προσκομίζει σχετικό αποδεικτικό έγγραφο (ιατρική βεβαίωση ή ιατρική γνωμάτευση) προς απόδειξη του εν λόγω ισχυρισμού του, ώστε να εγκριθεί και σχετική αναρρωτική άδεια. Ειδάλλως, πρόκειται για αδικαιολόγητη απουσία, η οποία υπό ορισμένες περιστάσεις (ιδίως διάρκεια απουσίας, διάρκεια εργασιακής σχέσης, μη ανταπόκριση σε τηλεφωνικές οχλήσεις του εργοδότη) δύναται να θεωρηθεί ως οικειοθελής αποχώρηση του εργαζόμενου. Η ενάγουσα με την αγωγή της επικαλέστηκε, πρώτον ότι απουσίασε από την εργασία της για λόγους υγείας κατά το χρονικό διάστημα από 01.09.2020 έως και 15.09.2020 και δεύτερον ότι ενημέρωσε τηλεφωνικά τον εναγόμενο για την κατάσταση της υγείας της. Πλην όμως, όπως ορθά διέλαβε η δημοσιευθείσα απόφαση, η οποία στηρίχθηκε στην ένορκη κατάθεση της μάρτυρος, που εξετάστηκε με επιμέλεια του εναγόμενου, η ενάγουσα δεν προσήλθε στην εργασία της για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός μήνα και δεν προσκόμισε οποιοδήποτε σχετικό έγγραφο προς απόδειξη του ισχυρισμού της περί ασθένειας, τόσο στον εναγόμενο, όσο και στο Δικαστήριο, η δε όποια επικοινωνία μεταξύ των δύο πλευρών έγινε αποκλειστικά και μόνο με πρωτοβουλία του εναγόμενου. Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω περιστάσεις, καθώς και τη μικρή διάρκεια λειτουργίας της εν λόγω εργασιακής σχέσης, ορθά έκρινε ότι η ενάγουσα, με την αδικαιολόγητη απουσία της από την εργασία της ουσιαστικά κατήγγειλε την σύμβαση εργασίας της και αποχώρησε οι-

κειοθελώς, καθώς από κανέναν στοιχείο της δικογραφίας δεν προέκυψε ότι πράγματι αντιμετώπιζε προβλήματα υγείας και ότι ενημέρωσε προσηκόντως τον εναγόμενο.

II. Ως προς το δεύτερο ζήτημα, σύμφωνα με το άρθρ. 338 § 1 ΚΠολΔ, «*Κάθε διάδικος οφείλει να αποδείξει τα πραγματικά γεγονότα, που είναι αναγκαία για να υποστηρίξει την αυτοτελή αίτηση ή ανταίτησή του*». Η ενάγουσα στην αγωγή της ισχυρίστηκε ότι, την 18.02.2021 πλαστογραφήθηκε η υπογραφή της στο έντυπο αναγγελίας πρόσληψης και στην υπεύθυνη δήλωση περί παραίτησης από κάθε αξίωση έναντι του εναγόμενου. Ωστόσο, ο εν λόγω ισχυρισμός ουδόλως αποδείχτηκε από την ενάγουσα, αν και είχε το σχετικό δικονομικό βάρος. Εξάλλου, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα υπέβαλε έγκληση σε βάρος του εναγόμενου για το αδίκημα της πλαστογραφίας. Τούτο ενισχύει την αβασιμότητα του ισχυρισμού της ενάγουσας, καθώς δεν αντέχει τη βάση της λογικής να πλαστογραφείται η υπογραφή ενός ανθρώπου και να μην ασκεί σχετική έγκληση, ιδίως ενόψει και του γεγονότος ότι η υποβολή έγκλησης είναι πλέον σχεδόν ανέξοδη, δεδομένου ότι καταργήθηκε η πληρωμή παραβόλου. Αντιθέτως, όπως αποδείχτηκε από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρος του εναγόμενου, τα ανωτέρω κρίσιμα έγγραφα υπογράφηκαν από την ενάγουσα σε λογιστικό γραφείο με την παρουσία τουλάχιστον δύο ατόμων, μεταξύ των οποίων ήταν και η μάρτυρας του εναγόμενου.

Η δημοσιευθείσα απόφαση, εφαρμόζοντας ορθά τους ουσιαστικούς και δικονομικούς κανόνες, προέβη σε μία δίκαιη κρίση με βάση τις αποδείξεις, που προσκομίστηκαν. Η εργατική νομοθεσία έχει δεχτεί ποικίλες τροποποιήσεις και απαιτεί λεπτούς χειρισμούς από τους εφαρμοστές του δικαίου, ώστε να μην προσπαίζονται οι αξιώσεις των εργαζόμενων, αλλά να μην παραβλέπονται και οι βασικοί κανόνες του εργατικού και αστικού δικονομικού δικαίου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΧΙΡΙΔΗΣ
Δικηγόρος, ΜΔ Παντείου Πανεπιστημίου
Διαπιστευμένος Διαμεσολαβητής

